

Bên cạnh ghé sát gần tôi và nói : Những chuyện này mà tao không nói cho các cậu thì sau này sẽ chẳng có ai để nói cho anh.

Bài viết sau đây của ký tên là Hoàng Dũng, đang làm việc ở Văn Phòng Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam, được blog “Tin Lạ Trái” đăng vào ngày 30 tháng 5 năm 2010. Trong một xã hội văn minh thì lý lẽ, hoàn cảnh xuất thân, sự nghiệp công tác của các Nhà hoạt động chính trị được công khai rõ ràng cho toàn dân biết. Mọi sự che giấu đều là các động thái hoạt động viên động viên và truyền thông phản phui. Ở Việt Nam, do không có đa nguyên đa đảng và do báo chí, Nhân dân biết mọi sự quy định quan trọng đó là: “Quy định biết về người lãnh đạo mình”. Bởi vậy những thông tin về đời tư thường kích thích sự tò mò tìm hiểu. Tôi tin bài viết có thể khêu gợi, xin phép đăng lại, coi như là cung cấp một góc nhìn về một sự nhân vật cao cấp, được biết nhân vật Thủ tướng- Đang lãnh đạo Chính phủ Việt Nam.

Sau ngày 30/04/1975 tôi được phân công nhiệm vụ kiểm soát việc tiêu hủy những thứ mà lúc bấy giờ được gọi là “văn hoá phẩm đời tư”. Sài Gòn những ngày ấy còn hỗn loạn, bấp bấn, lòng người thì hoang mang, bất ổn. Song trong một biến chúng tôi – những kẻ chiến thắng và cả kẻ thua cuộc – Sài Gòn đúng thật là “hòn ngọc viển đông”. Nhà cửa thành phố hiện đại, hàng hoá nhicu vô kể, được biết là sách báo, tranh ảnh, băng đĩa và những thứ sẽ không phải coi là “tàn dư của chế độ cũ”.

Lúc bấy giờ chúng tôi được ban quân quản bố trí tại một ngôi biệt thự bề thế ở khu Phú Thọ. Mặc dù là biệt thự không những thật ra đây là một biệt thự mới tinh chế có người ở, chủ nhà có lẽ là một người giàu có, xây dựng mới xong thì mới được người phóng vào nên có thể đã đi di tản hoặc không dám đến ở nhà. Ngôi nhà có tất cả 13 phòng, mỗi phòng đều có trang bị đồ dùng đầy đủ và rất sang trọng. Một số những chiến sĩ trẻ lúc bấy giờ thích được truy cập tranh, truy cập tuồng họa nên thì mang về đồ phòng để các loại sách truy cập Tây Du ký, Tam Quốc chí, truyện cổ Đát Kỵ – Trư Vương, rồi chuyện kiếm hiệp không biết có bao nhiêu. Đợi vài những người sống ở miền Bắc nghèo khổ và những người bao năm hoạt động trong rừng núi thì đúng qu là bất choáng ngợp với các loại sách báo Sài Gòn ngày ấy.

Trong công việc hàng ngày tôi cũng thường thường nhìn lại xem xét một số những cuốn sách cũ, một số tiểu thuyết lịch sử để hiểu thêm về chế độ Việt Nam Cộng Hoà, được biết như là sách viết về nền chế độ hoà hợp giữa “Bên giòng lịch sử” của linh mục Cao Văn Luận, hay “Những ngày của quên” ... Lúc bấy giờ được các sách chế qua cũng chế cho được buồn ngủ vào một buổi tối chế thật ra cũng chế có ý nghĩa gì. Chúng tôi đều cho rằng đó là những sách báo nhảm nhí, viết không đúng sự thật. Một cuốn sách hình như có tựa đề là “Những bóng ma trong hàng trình” viết về những câu chuyện thâm cung bí sử trong Quê hương trình đời thì Xô Viết, nói về chuyện dân ô, loàn luân của các lãnh đạo Xô Viết, lúc bấy giờ được những chuyện này chế xem như những chuyện tiểu lâm, những chuyện không có thật, chế tuy nhiên không thể tin được.

Thật rồi thì gian tham thoát trôi qua với bao nhiêu biến chuyện, đời thay của xã hội. Sài Gòn ngày ấy bây giờ chế còn trong ký ức của mọi con người mà đã gần bốn mươi năm rồi qua vào những giai đoạn lịch sử khác. Tôi cũng đã luân chuyện qua nhiều với trí, công việc khác nhau. Trong quá trình công tác tôi có may mắn được làm việc một khoảng thời gian ngắn với các Tổng bí thư

Nguyễn Văn Linh.

Khoảng thời gian này không dài nhưng lại là khoảng thời gian rất quý báu đối với tôi bởi vì đã học được nhiều điều và hiểu được nhiều điều từ các quan quyên lớn của cao nhất, từ những đồng nghiệp ở mấy lãnh đạo Việt nam. Trong đó có những câu chuyện mà qua hàng chục năm gần đây, “đào sâu chôn chôn”, suy xét, chiêm nghiệm đến ngày hôm nay mới dám nói ra, bởi vì nó có liên quan đến những con người và hoàn cảnh lịch sử của đất nước ta trước đây, ngày hôm nay, và có thể nó sẽ ảnh hưởng đến tương lai dân tộc ngày mai.

Trước khi gia nhập vào Tổng bí thư Đảng cộng sản Việt nam của Nguyễn Văn Linh đã từng học tập và làm việc tại miền Nam gần 50 năm (từ vào Sài Gòn học tập năm 1939), và đã từng đảm nhiệm hầu hết các chức vụ lãnh đạo cao nhất tại miền Nam trước và sau chiến tranh. Vì thế dù sinh trưởng trên quê hương Hưng Yên miền Bắc nhưng cũng đã thấm nhuần những con của Nam bộ. Đến khi lên gia nhập vào Tổng bí thư của Nguyễn Văn Linh vào một thời kỳ xuyên làm việc tại Sài Gòn, cũng sinh hoạt rất gần gũi, khiêm tốn và kín đáo. Cũng trong khu vực riêng của Ban quân sự tài chính Trung ương, gọi là T78, khu vực này là một đơn vị riêng của Trung Quốc Quốc gia, thành một khu vực riêng biệt, có lối ra thông với đường Lý Chính Thắng (sau này mới thêm khách sạn Dô Lý Hoàng). Có những hôm cũng vào buổi ăn cơm chung với cánh cán bộ chúng tôi ở nhà ăn tập thể cũng nằm trong khu vực này, cũng ăn uống đến giờ và không đồng ý có thêm bất cứ chế độ đặc biệt gì khác nữa.

Hai ngày phòng tôi đến đón cũng là loại xe Vonga đen của Nga sản xuất, mới loại xe của cả đi thì trước đó lại có một chiếc như vậy mới thay thế phòng người sản trên máy chiếu xe Honda 67 “xoáy nòng” bị mất chức vụ trước chức vụ sau để xem xét, báo cáo, chứ không phải dùng xe Police “còi hù” hay xe “bộ câu trả lời” báo cáo như các cán bộ lãnh đạo sau này. Thế mà có lần tôi còn nghe có những anh lái xe “chạy chậm chậm một tí không máy của báo cáo phải đi theo lối đường vào dân thì khó”, cũng biết và quan tâm đến tất cả những chuyện như thế.

Tôi còn nhớ, vào khoảng năm 1988 có lần phải xuống làm việc với các khu vực Vũng tàu (lúc này Vũng tàu vẫn còn là các khu Vũng tàu-Côn đảo), làm việc xong vào buổi buổi chiều đi tìm kiếm một chút cho khoan khoái. Thế là dám cán bộ đưa phòng và lái xe báo cáo với phòng cuộc họp lo bố trí đưa đi tìm kiếm kín đáo, an toàn. Đến khi xuống tìm kiếm phải bố trí hàng chục cán bộ báo cáo cùng tìm kiếm quanh khu vực, thậm chí có những người không kịp chuẩn bị đồ tìm kiếm phải mặc quần áo lót đi tìm kiếm và mặc luôn đồ lót đi về. Sau khi biết chuyện này cũng mới trách: biết các của phải lo lắng kỹ lưỡng như vậy thì tôi tìm kiếm luôn trong phòng cho xong.

Nhưng ai đã sống trong thời điểm đó thì chắc hẳn không thể quên được chuyện mà “Những việc cần làm ngay” của tôi viết ký về bút danh N.V.L. Ngay từ khi những sự việc được báo chí đăng tải cũng đã trở thành một cơn bão phân công cho những cán bộ trước phải phải trách theo dõi và phải hàng ngày báo cáo kết quả công việc cho các biết. Đúng theo tinh thần “Nói Và Làm”.

Từ những lãnh đạo đất nước ta từ đó đến nay đã không xuất hiện thêm một ông “Nói Và Làm” nào nữa. Tôi vẫn thường nghĩ rằng nếu các lãnh đạo sau này và các lãnh đạo chính quy của cả nước có được quan điểm làm việc, đạo đức và cách sống như các thì chắc rằng người dân Việt nam sẽ có được cuộc sống no đủ và công bằng hơn rất nhiều.

Vào kho ng th i gian tr c khi v ngh , có l nh n th y s c mình không th làm thay đ i đ c c m t b máy, m t c ch c ng k nh và b o th , cũng l i do hi u đ c tính bè phái và s l ng quy n c a nh ng k lãnh đ o c h i trong Đ ng, c càng tr nên tr m t h n. N u ai có đ i u ki n lui t i g p c t i nhà riêng th i gian này s nh n th y s th t v ng và u u t th hi n rõ trên khuôn m t và thái đ c a c . Ngoài quan h công vi c tôi l i có quan h r t thân tình v i cô Bình (Nguyễn Th Bình) con gái c , tôi quen Bình t lúc còn đang h c Liên Xô, Bình cũng r t quý tôi, coi tôi nh ng i anh . Có l cũng vì th mà m i l n tôi đ n nhà c ch i hay có công vi c gì đ u th y t nhiên nh ng i nhà.

Sau này khi c Nguyễn Văn Linh thôi gi ch c T ng bí th Đ ng, tôi không còn đ c làm vi c v i c n a, nh ng th nh tho ng có đ p ra vào công tác tôi v n ghé thăm c , ho c là ghé thăm Bình, vài tháng m t l n. M i l n g p c l i h i thăm tình hình công vi c, tình hình t ch c n i b , tình hình các đ a ph ng. C t thái đ than phi n v i nh ng ng i k nhi m và đ c bi t kêu ca v khâu t ch c cán b và quy ho ch lãnh đ o cao c p.

Vài năm sau đó n a, lúc này s c kh e c a c t ra đã y u h n tr c r t nhi u, c ít đi l i h n. M t bu i t i tôi đ n thăm c , th y c có v không đ c kh e, tôi không dám nói chuy n nhi u, sau khi h i thăm c vài câu tôi đ nh đ ng d y ra v , nh ng c b ng khoát tay ra hi u b o tôi hãy l i ch i và sau đó l i kéo tôi vào bu ng trong. Tôi hi u là c mu n trao đ i m t chuy n gì đó, ch c là quan tr ng h n.

V a ng i xu ng là c h i ngay : m y hôm nay c u có theo dõi v T ng công ty Tracodi mà báo chí v a đ a tin không ?

Tôi đáp : Đ , có bi t ch ! Nh ng cũng ch a rõ l m đúng sai th nào ?

C l i quay sang h i : Th c u có bi t cái tay T ng Giám đ c Phan Thanh Nam là ng i nh th nào không ?

Tôi ch t hi u ra có đ i u gì đó quanh v n đ này, th i gian tr c đó đã có đ lu n xôn xao quanh chuy n Phan Thanh Nam là con r i c a Th t ng Võ Văn K t, cánh cán b văn phòng chúng tôi đ u có nghe nh ng v n không bi t th c h th nào, nên cũng ch coi nh m t tin đ n nh m.

B ng c ghé sát g n tôi và nói : Nh ng chuy n này mà tao không nói cho các c u thì sau này s ch ng có ai đ c bi t đ n n a.

Th là b ng nhiên tôi tr thành m t nhân ch ng đ ghi nh n nh ng s ki n ghê gh m th này, nh ng s ki n đã g n li n v i l ch s Cách m ng Vi t nam nh ng không bao gi đ c chép trong s sách và nó là m t b m t th t hoàn toàn khác v i nh ng gì mà nhân dân đ c bi t v lãnh đ o Vi t nam, nh t là v lãnh t t i cao nh t : H Chí Minh, con ng i mà b n thân tôi cũng t ng ng ng m và tôn kính t khi còn r t bé.

Theo c Nguyễn Văn Linh k thì B chính tr lúc b y gi , (t t nhiên đ ng đ u là Lê Du n và Lê Đ c Th ch đ o, đ i u này thì sau này không ai là không bi t), bi t r ng c H g p nh ng thi u th n và khó khăn v tình c m cá nhân, nh chuy n mu n n i l i m i tình duyên v i ng i v cũ Trung qu c nh ng đã b ph n đ i (đây là m t câu chuy n có th t đã đ c phía Trung qu c

công b t nh ng th p niên 80, 90 c a th k tr c. V v c này tôi l i nh v s ki n bài báo “Bác H có v ?” đ c đ ng trên báo Tu i Tr c a tác gi Ki n Ph c– Tr ng đ i di n báo Nhân dân t i TP. H Chí Minh, chính vì bài báo này mà sau đó T ng biên t p báo Tu i Tr là Nguy n Kim H nh, cũng chính là v ông Ki n Ph c, b m t ch c.

Sau này có l n đ n ch i v i hai v ch ng Ki n Ph c – Kim H nh tr n đ ng Nam K Kh i Nghĩa, cũng g n khu T78, nh c l i chuy n này h l i bu n và ph n ng ghê l m). Do v y sau đó B chính tr có b m t s p x p nhi u ng i ph n khác đ ch m sóc và ph c v c H v m t sinh ho t tính đ c. Đ c bi t, t thu còn thanh niên c H đã có m t m i tình đ u r t đ p v i m t ng i con gái mi n Nam (s th t này đã đ c nhà văn S n Tùng s u t m và công b trong bài vi t “đ tìm Út Hu ”), do v y c H có m t n t ng và thi n c m đ c bi t v i nh ng ng i ph n Nam b . Bi t th nên B chính tr đã ch đ o cho Trung ng c c mi n Nam, mà lúc này Nguy n Văn Linh là Bí th Trung ng c c, ph i k n đ o tìm ki m trong s nh ng cán b , du kích mi n Nam m t vài cô gái còn tr , đ p đ đ a ra mi n B c ph c v c H và các v trong B chính tr . Th i đ i m đó thì Võ Văn Ki t đang là y viên Trung ng c c đ c c c Nguy n Văn Linh tin t ng tuy t đ i và giao cho tr c ti p ph trách nhi m v đ c bi t này. Trong s vài cô gái tuy n l a đ c lúc đó đang chu n b b trí b m t đ a ra mi n B c, có m t cô còn tr và r t s c s o h Phan. Gi a lúc đó thì tình hình chi n s đang di n ra khá ác li t nên không th đ a các cô đi ngay đ c và r i không hi u th nào mà ông Ki t l i quan h dan d u v i chính cô gái h Phan kia. Đ n lúc s v c v l thì cô gái đã có thai đ c m y tháng r i. Th là cô ta ph i l i và cái bào thai đó chính là v t ng Giám đ c Tracodi : Phan Thanh Nam sau này.

Nghe đ n đây tôi c m th y vô cùng s ng s t và b ng th y rùng mình h t c ng i. Rõ ràng ng i đang k ra nh ng s v c đó là m t ng i đã t ng gi tr ng trách cao nh t trong Đ ng c ng s n Vi t nam, m t ng i trong s vài ba ng i đ c bi t rõ nh t, chính xác nh t v câu chuy n này, m t ng i trong s vài ba ng i hi m hoi bi t đ c nh ng chuy n thâm cung bí s nh t trong Trung ng Đ ng c ng s n, m t ng i mà cái tu i đã v t quá ng ng “c lai hy” r i . Nh v y không th là nói thi u chính xác ho c vô căn c đ c, càng không th là nói x u t ch c Đ ng và lãnh t đ c. Nh v y nh ng chuy n tày tr i kia là có th t ?

Tôi đang b n th n nh ng i ng m e và còn ch a bi t ph i nói th nào, c Linh l i nói ti p : ... cũng không ph i ch riêng có Sáu Dân đâu (bí danh c a Võ Văn Ki t), m y ông t ng nhà ta cũng đ y con r i ra đ y, còn th ng Ba Dũng là con Nguy n Chí Thanh, r i th ng Tr n Nam là con Tr n Văn Trà hi n đang làm bên H c vi n l c quân y.

Th là c l i k cho tôi bi t thêm nh ng s th t khác.

Theo c Nguy n Văn Linh thì trong th i gian t ng Nguy n Chí Thanh làm Bí th liên khu y khu IV kho ng t năm 1948 đ n 1950 đã có quan h v i m t cán b phong trào đ y và sinh ra Nguy n T n Dũng, và c còn cho bi t là sau Nguy n T n Dũng v n còn m t ng i em trai n a cũng là con c a t ng Thanh.

Còn t ng Tr n Văn Trà thì có quan h v i m t ng i ph n quê mi n B c (hình nh là h Hoàng, đ i u này tôi không còn nh rõ) r i sinh ra Tr n Nam, cũng là m t s quan quân đ i đang công tác t i H c vi n l c quân Đ l t.

V&# Tr&#n Nam thì h&#i đó tôi không h&# đ&# c bi&# t m&# t thông tin liên quan nào, ch&# a h&# nghe đ&# n danh tính. R&# t g&#n đây tình c&# đ&# c báo v&# v&# công ty Rusalka c&# a “siêu l&# a” Nguy&#n Đ&# c Chi r&#i h&#i thăm cán b&# đ&#i m&#i đ&# c bi&# t Tr&#n Nam chính là giám đ&# c công ty Lâm Viên thu&# c H&#c vi&#n l&#c quân – B&# qu&#c phòng, có liên quan đ&#n v&# án này.

Sau bu&#i t&#i hôm &# nhà c&# Nguy&#n Văn Linh ra v&# tôi bàng hoàng và bắn khoăn nghi&# u l&#m. Nh&# v&#y nh&#ng th&# đ&# c g&#i là t&# cách, đ&#o đ&#c, m&#u m&#c c&#a các lãnh đ&#o cao c&#p c&#a Đ&#ng ta th&#t ra ch&# là nh&#ng thông tin tuyên truy&#n thôi &# ? Và nh&#ng k&# bày ra nh&#ng trò này ch&#c cũng không ngoài m&#c đích nh&#m thao túng c&# H&# và thao túng c&# B&# chính tr&# ? V&#y thì đã có bi&# t bao cô gái tr&# đã b&# đánh m&#t tu&#i thanh xuân và s&# trình tr&#ng &# đó, và đ&# đ&#m b&#o tuy&#t đ&#i bí m&#t nh&#ng thông tin này, đ&#t khoát ph&#i có nghi&#u nghi&#i đã b&# th&# tiêu ho&#c làm cho m&#t trí nh&# hoàn toàn. Nh&# v&#y nh&#ng câu chuy&#n đ&#n th&#i v&# nh&#ng bóng ma trong qu&#ng tru&#ng Ba đình ph&#i chẳng cũng là có th&#t ? Th&#t bi th&#m và kh&#ng khi&#p quá !

B&#t đ&#u t&# câu chuy&#n đó nên sau này tôi đã c&# tìm hi&#u thêm nh&#ng thông tin khác liên quan đ&#n Ba Dũng.

Kho&#ng năm 2000, trong cu&#c trò chuy&#n v&#i m&#t thi&#u t&#&#ng Quân đ&#i đã nghi&# h&#u có quan h&# khá thân thi&#t v&#i tôi, ông này có th&#i gian đã công tác t&#i liên khu IV và V, ông ta cũng l&#i kh&#ng đ&#nh v&#i tôi r&#ng Nguy&#n Tấn Dũng chính là con c&#a Nguy&#n Chí Thanh. Hi&#n nay v&# t&#&#ng này v&#n còn s&#ng và là &#y viên c&#a H&#i c&#u chi&#n binh Vi&#t nam, đ&# tránh gây phi&#n ph&#c cho ông nên tôi không dám nêu danh tính c&# th&# lên &# đây

Tôi đã tìm xem trong s&# nh&#ng tài li&#u l&#u &# văn phòng có liên quan đ&#n Nguy&#n Tấn Dũng nh&#ng không th&#y l&# ra chi ti&#t nào nói v&# chuy&#n này. Th&# nh&#ng nhìn vào lý l&#ch và quá trình công tác c&#a Ba Dũng rõ ràng có nh&#ng đi&#u bí &#n sau đó. Ông ta ch&# là m&#t cán b&# t&#m trung bình, không có chuyên môn nghi&#p v&# (th&#t ra đ&# c đào t&#o làm y tá quân đ&#i), trình đ&# văn hoá th&#p, ch&#a đ&# c đào t&#o c&# b&#n chính quy, không có thành tích đ&# c bi&# t, không có năng khi&#u gì xu&#t chúng, th&# nh&#ng l&#i có quá trình thăng ti&#n nhanh v&#&#t b&#c (?).

Sau này, trong nh&#ng l&#n làm vi&#c v&#i Nguy&#n Tấn Dũng tôi l&#i càng th&#y rõ nh&#ng đi&#u đó h&#n và càng th&#t v&#ng r&#t nghi&#u. Qu&# là ông ta là m&#t ng&#&#i năng l&#c r&#t kém. V&# hình th&#c b&# ngoài, t&# tr&#&#c đ&#n nay ít có lãnh đ&#o Vi&#t nam nào có đ&# c đáng đ&#p và khuôn m&#t sáng l&#ng nh&# Ba Dũng, cái hình th&#c đó r&#t đ&# làm cho nh&#ng ai không bi&#t t&#&#ng r&#ng đó là m&#t ng&#&#i r&#t thông minh, nhanh nh&#n. Th&#t ra t&#&#ng ph&#n v&#i hình th&#c sáng l&#ng đó là m&#t não tr&#ng r&#t t&#i t&#m, đ&#t nét.

H&#i m&#i v&# Trung &#&#ng có nh&#ng l&#n nghe ông phát bi&#u mà m&#i ng&#&#i đ&#u không hi&#u ông đ&#nh đi&#n đ&#t đi&#u gì, r&#t l&#ng c&#ng, t&#i nghĩa, l&#i lúng túng, c&#t l&#n. Nghi&#u l&#n tham d&# nh&#ng cu&#c h&#p do Ba Dũng ch&# trì, tôi th&#y ông ta không dám phát bi&#u gì, ch&# ng&#i nghe các c&# quan c&#p đ&#&#i phát bi&#u sau đó ông ta cũng ch&#ng dám có ý ki&#n k&#t lu&#n gì c&#. Ph&#i tr&#i qua năm, sáu năm “th&#c t&#p” &# cái gh&# Phó th&# t&#&#ng thì ông ta m&#i t&# ra là t&# tin, bi&#t ch&# trì nh&#ng cu&#c h&#p l&#n c&#a c&# quan Đ&#ng, Chính ph&#, nh&#ng v&#n ch&# là cái ki&#u nói lúng túng, n&#&#c đôi, nói h&#a theo các ý ki&#n khác ch&# không th&#y t&# t&# duy đ&# c đi&#u m&#i m&#c. M&#c dù có c&# m&#t c&# quan tham m&#u giúp vi&#c r&#t đ&# s&# “m&#m” cho t&#ng v&#n b&#n, t&#ng câu ch&# nh&#ng m&#i l&#n ph&#i “nói vo” anh ta đ&#u phát bi&#u r&#t khó khăn, không có đ&#u đuôi gì c&#. Su&#t c&# quá trình dài

là ng i đ ng đ u Chính ph và ph trách t t c nh ng m ng quan tr ng nh t nh ng ông ta ch a làm đ c m t vi c gì đáng k . Đ c bi t, Ba Dũng r t đ t ngo i ng , trong cu c h p mà phát bi u nh ng t g i ti ng Anh thì toàn nói sai ho c nói lung tung cho qua. M t con ng i năng l c y u kém nh v y mà l i lên đ n ch c Phó th t ng, và nay là Th t ng Chính ph thì qu là không hi u n i ? Qu là có m t bí n kh ng khi p !

M t đ p may khác ng u nhiên đ n đ t t i đ c ki m ch ng thêm l i nói c a c Nguyễn n Văn Linh. Đó là kho ng năm 2001, trong m t l n ti p xúc v i lãnh đ o TP. H Chí Minh t i y ban thành ph có m t v khách đ n làm vi c theo l ch đã h n, và t i đ c gi i thi u ng i khách đó là T Th ng (Nguyễn n Ti n Th ng), em ru t Ba Dũng. Ng i này nhìn b ngoài gi ng h t Ba Dũng, t chi u cao, dáng ng i đ n nét m t, mái tóc và k c gi ng nói, th m chí k c c ch , dáng đi u (Ba Dũng hay có thói quen h t c m và khuôn m t ra phía tr c). T Th ng gi ng Ba Dũng đ n m c ch nghe gi i thi u là có th tin ngay r i, ch khác m t chút là n c da đen h n Ba Dũng m t chút và khuôn m t có vài v t r . Riêng v cách ăn m c thì ng c h n v i ông anh, phóng khoáng t do, th hi n là ng i không làm vi c trong c quan chính quy n. Có l đã nghe tên t i tr c, T Th ng ch đ ng t gi i thi u tr c và đ a danh thi p có s đi n tho i cho t i

(tôi v n còn gi danh thi p y và s đi n tho i di đ ng là 090845846, lúc y ĐTĐĐ ch có 9 con s , hi n nay đ u đã thêm s 3 nên s là 0903845846), sau đó T Th ng còn m i t i lúc nào r nh r i thì đ n ch anh ta ch i.

Vì mu n tìm hi u k s th t, có m t bu i chi u sau gi làm vi c t i đã l ng th ng đi b đ n ch T Th ng. Theo đ a ch T Th ng cho t i bi t thì đó là m t căn nhà m t ti n đ ng 3/2, g n ngã t Cao Th ng (phía bên Nhà hát Hoà Bình), đó là m t ngôi nhà l n, v trí r t đ p, nh ng sau này tìm hi u ra t i m i đ c bi t T Th ng có r t nhi u đ t đai và bi t th kh p các t nh Nam b , ngôi nhà này cũng ch là ch đi l i mà th nh tho ng Sài Gòn T Th ng m i ghé qua. Chính vì T Th ng mu n nh t i gi i thi u thêm v i m t s lãnh đ o đ giúp cho các công vi c làm ăn c a anh ta, t i m i đ c bi t là có r t nhi u công ty n m d i tay anh ta, đa ph n là công ty TNHH. Các công ty này đ u ch đ a vào th l c và các m i quan h c a Ba Dũng đ tham gia vào r t nhi u lãnh v c khác nhau nh : tài chính, ngân hàng, b t đ ng s n, th ng m i, xây đ ng, tham gia các đ án nhà n c ... Đi u làm t i quan tâm nh t là anh ta có quan h v i r t nhi u ng i Đ ài Loan, đ c bi t trong m ng l i các chân r t c a T Th ng có m t ngân hàng Đ ài loan ho t đ ng chui t i Vi t nam là First China Bank (m t đàn em tin c y c a ông ta đ c giao ph trách vi c này cũng tên là Dũng có s ĐTĐĐ là 0913950661). Nh v y có th hi u đ c đây chính là nh ng “sân sau” c a Ba Dũng, và đ tránh đ ng ch m v i các th l c khác c nh tranh, anh em ông Ba Dũng đã nh m vào đ a bàn ho t đ ng ch y u i mi n Trung và Nam b , sau đó vi c r a ti n và chuy n ngân l u đ c th c hi n qua ng Đ ài loan. Li u có th l c nào khác và bàn tay c a c quan tnh báo Đ ài loan nhúng vào nh ng chuy n này không ? Ch a ai bi t đ c chuy n đó !

Nh v y, đ ng đi và v th c a ông tân th t ng Vi t nam qu là có m t quá trình đ y bí n, đ y nh ng bàn tay s p đ t, ch c ch n đ ng đ ng sau ông ít nh t còn có hai ng i em là Nguyễn n Ti n Th ng và Nguyễn n Chí V nh (t ng c c tr ng T ng c c tnh báo quân đ i, con trai chính th c đ c th a nh n c a t ng Nguyễn n Chí Thanh) đ lo thu x p m i vi c t tài chính đ n an ninh chính tr .

L&#i cũng d&# hi&# u khi con đ&# ng quan l&# c&# a Nguyễn Tấn Dũng r&# ng m&# song hành v&# i s&# thao túng và l&# ng quy&# n c&# a T&# ng c&# c hai trong tay Nguyễn Chí Vĩnh (s&# l&# ng quy&# n này, trong m&# y năm g&# n đây có r&# t nhi&# u cán b&# cao c&# p và cán b&# lão thành đã ph&# n ánh đ&# n các c&# quan Đ&# ng). Nó là hai m&# nh đ&# luôn b&# sung và gi&# i nghĩa cho nhau. T&# m&# nh đ&# đó có th&# gi&# i đáp đ&# c r&# t nhi&# u nh&# ng câu h&# i khác. S&# liên quan và ràng bu&# c này n&# u nhìn trên góc đ&# th&# c t&# ch&# c ch&# n đã và s&# gây ra nh&# ng &# nh h&# ng x&# u đ&# n t&# ng lai c&# a đ&# t n&# c. B&# i vì s&# bè phái và nh&# ng âm m&# u thâm tóm quy&# n l&# c là nh&# ng nguyên nhân l&# n nh&# t gây nên đ&# v&# tan rã trong Đ&# ng, đây là đi&# u mà H&# Chí Minh đã c&# nh báo t&# r&# t s&# m.

Trong th&# c t&# ch&# đ&# ta ch&# ch&# p nh&# n m&# t Đ&# ng duy nh&# t lãnh đ&# o, nh&# ng chia r&# và y&# u kém trong Đ&# ng đ&# t khoát có nguy h&# i đ&# n s&# phát tri&# n c&# a đ&# t n&# c, đ&# n đ&# i s&# ng nhân dân. Nh&# t là trong tình hình hi&# n nay hai căn b&# nh l&# n nh&# t t&# n t&# i trong Đ&# ng đang b&# x&# h&# i lên án r&# t gay g&# t và là nguy c&# th&# t s&# , đó là tham nhũng và tranh giành quy&# n l&# c.

N&# u nh&# ng căn b&# nh này còn t&# n t&# i, không đ&# c gi&# i quy&# t tri&# t đ&# , s&# tan rã ch&# đ&# s&# là t&# t y&# u. R&# i t&# p đoàn Dũng – Th&# ng – Vĩnh s&# đ&# a đ&# t n&# c ta đ&# n b&# v&# c th&# m nào ?

Nh&# ng s&# vi&# c c&# Nguyễn Văn Linh đã k&# l&# i cho tôi ch&# c ch&# n cũng ph&# i còn ít nh&# t là m&# t vài ng&# i khác đ&# c bi&# t, th&# nh&# ng cho đ&# n nay v&# n ch&# a có ai dám công khai nêu lên. Tr&# c th&# c tr&# ng đ&# y b&# t &# n c&# a tình hình chính tr&# đ&# t n&# c cùng v&# i t&# m lòng c&# m m&# n và kính tr&# ng c&# T&# ng bí th&# Nguyễn Văn Linh, tôi nh&# n th&# y chính mình ph&# i có trách nhi&# m nói ra nh&# ng đi&# u này, tôi xin hoàn toàn đ&# m b&# o v&# tính trung th&# c và chính xác c&# a s&# vi&# c này. Tôi cũng mong r&# ng sau khi s&# th&# t này đ&# c đ&# a ra ánh sáng thì s&# có thêm nhi&# u b&# ng ch&# ng khác c&# a các v&# lão thành Cách m&# ng, c&# a nh&# ng ai có may m&# n đ&# c bi&# t đ&# n nh&# ng s&# vi&# c trên s&# b&# sung đ&# y đ&# h&# n đ&# b&# ch hoá hoàn toàn nh&# ng bí &# n này.

Th&# n&# a, tôi mu&# n thông báo đ&# n gi&# i tr&# , nh&# ng ng&# i ch&# t&# ng lai c&# a đ&# t n&# c đ&# c bi&# t r&# ng : có r&# t nhi&# u nh&# ng s&# th&# t mà các b&# n không có c&# h&# i đ&# c bi&# t đ&# n, mà l&# ra trong xã h&# i hi&# n đ&# i truy&# n thông đa ph&# ng ti&# n ngày nay các b&# n c&# n ph&# i bi&# t t&# t c&# nh&# ng s&# th&# t, nh&# ng đi&# u tr&# ng đen rõ ràng đ&# t&# xây đ&# ng cho mình nh&# ng t&# duy s&# ng, nh&# ng quan đi&# m t&# nhiên ch&# không ph&# i nh&# ng ý th&# c h&# b&# c&# ng b&# c, nh&# ng t&# t&# ng b&# ch&# đ&# o.

Cu&# i cùng, tôi mu&# n g&# i thông tin này đ&# n t&# t c&# m&# i ng&# i dân v&# i mong mu&# n r&# ng nhân dân chúng ta đ&# u càng ngày càng đ&# c c&# i m&# h&# n trong ti&# p nh&# n thông tin, ti&# p nh&# n s&# th&# t. Nh&# ng s&# th&# t l&# ch s&# c&# n ph&# i đ&# c tôn tr&# ng và đ&# n đ&# n c&# n đ&# c gi&# i mã tr&# c công chúng. Nh&# ng s&# vi&# c gây &# nh h&# ng đ&# n v&# n m&# nh đ&# t n&# c c&# n ph&# i đ&# c minh b&# ch và công khai.

T&# đó m&# i ng&# i dân c&# n có thái đ&# và đóng góp trách nhi&# m c&# a mình m&# t cách rõ ràng tr&# c nh&# ng đi&# u h&# tr&# ng c&# a đ&# t n&# c. Nhân dân c&# n ph&# i thay đ&# i thói quen ch&# p nh&# n đ&# đ&# i s&# ng chính tr&# b&# l&# thu&# c b&# i m&# t cá nhân nào, m&# t đ&# ng phái nào, hay m&# t th&# ch&# nào, m&# t chính ph&# nào, m&# i ng&# i ph&# i có quy&# n và nghĩa v&# t&# quy&# t đ&# nh cho riêng mình trong m&# t xã h&# i văn minh, dân ch&# .

Hoàng Dũng,

Hà Nội, Cán B&# Văn phòng Trung &# ng